Lietas Nr. C26137413
Lietas arhīva Nr. CA-0118-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2014.gada 14.jūlijā

Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese V.Sokolova

tiesnese L.Mežale un tiesnesis I.Stivriņš

ar sekretāri I.Belasovu

piedaloties prasītājai /pers. A/ un atbildētājas pārstāvim /pers. B/, izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ prasībā pret lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvo sabiedrību „ABC projekts" par darba samaksas piedziņu, sakarā ar lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības „ABC projekts" apelācijas sūdzību par Rēzeknes tiesas 2014.gada 11.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1]/pers. A/, pamatojoties uz Latvijas Republikas Satversmes 107.pantu, Darba likuma 30., 59., 69. pantu, lūdza piedzīt no lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības (turpmāk- sabiedrība) „ABC projekts" darba algu 3365,09 EUR (2365 LVL) par laika periodu no 2013.gada 1.marta līdz 2013.gada 15.novembrim un kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu 412,63 EUR (290 LVL), kopā-3777,72 EUR (2655 LVL).

[1.1]Prasībā norādīja, ka saskaņā ar 2013.gada 1.martā noslēgto darba līgumu viņa pieņemta darbā par reģionālo /amats/, darbu uzsāka ar 2013.gada 1.martu, godprātīgi un kvalitatīvi pildīja pienākumus, piedalījās semināros un to organizēšanā, starptautiskā pasākuma „Govju dienas" rīkošanā, apmeklēja kursus, strādāja pie atbildētāja līdz 2013.gada 15.novembrim. Atbildētājs nav maksājis viņai darba līguma 2.1., 2.2.punktā noteikto algu – 355,72 EUR (250 LVL) mēnesī uz rokām par pirmajiem trim mēnešiem, un 469,55 EUR (330 LVL) mēnesī uz rokām, sākot no 2013.gada 1.jūnija. Atbildētāja samaksāja tikai daļēji par maija mēnesi 284,57 EUR (200 LVL).

[2]Atbildētāja sabiedrība „ABC projekts" rakstveida paskaidrojumos norādīja, ka prasību neatzīst, ar prasītāju tika panākta mutiska vienošanās par to, ka prasītāja atradīs telpas uzņēmuma filiāles izveidošanai Rēzeknē, faktiski starp pusēm tika noslēgts uzņēmuma līgums-prasītājas uzdevums bija atrast telpas un iekārtot Rēzeknē uzņēmuma filiāli, un par šo darbu izpildi atbildētāja apņēmās samaksāt atlīdzību. Darba līgums ar prasītāju tika noslēgts formāli, lai prasītājai būtu garantija, ka pēc biroja izveidošanas Rēzeknē viņa saņems atlīdzību par izpildīto darbu. Realitātē prasītājai darba līgumā noteiktais darbs nebija jāveic, un tas arī nebija iespējams, jo uzņēmumam nebija savas filiāles un biroja Rēzeknē. Atbildētāja uzskata, ka prasītājai nav tiesību saņemt darba samaksu, jo viņa neizpildīja uzdevumu-atrast telpas uzņēmuma filiāles birojam un nav veikusi /amats/ pienākumus. Atbildētāja atsaucās uz Darba likuma 59.panta noteikumiem, ka darba samaksa ir atlīdzība par darbu, uz Augstākās tiesas Senāta tiesu prakses apkopojumā „Tiesu prakse lietās par individuālajiem darba strīdiem" norādīto, ka tiesības saņemt darba samaksu nerada noslēgtais līgums, bet līgumā noteiktā darba izpilde. Atbildētāja arī norādīja, ka prasītāja nepiedalījās 2013.gada jūlija semināra un pasākuma „Govju dienas" organizēšanā, bet semināra un pasākuma apmeklēšana nav paredzēta darbinieces pienākumos un nav uzskatāma par darba pienākumu pildīšanu. Apmeklējot seminārus, prasītāja ieguva papildus informāciju un zināšanas, izmantojot atbildētājas resursus.

[3]Ar Rēzeknes tiesas 2014.gada 11.februāra spriedumu prasība apmierināta pilnā apmērā. No sabiedrības „ABC Projekts" /pers. A/ labā piedzīta darba alga 3365,09 EUR (2365 LVL) un kompensācija par neizmantoto atvaļinājumu 412,63 EUR (290 LVL). Uzlikts par pienākumu samaksāt iedzīvotāju ienākuma nodokli un valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas, kas saistītas ar /pers. A/ darba samaksas izmaksu. No sabiedrības „ABC Projekts" valsts labā piedzīta valsts nodeva 385,88 EUR (271,20 LVL), ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 6,26 EUR (4,40 LVL), kopā EUR 392,14 (275,60 LVL).

[3.1]Pirmās instances tiesa atzina, ka tiesas sēdē netika pierādīts, ka prasītāja neveica darba pienākumus, un konstatēja, ka atbildētāja ir devusi prasītājai norādījumus sameklēt telpas uzņēmuma Rēzeknes filiāles izveidošanai un citus darba uzdevumus, prasītāja pildīja darba devējas uzdevumus, bet viņas atrastās telpas darba devēja neuzskatīja par piemērotām. Līdz ar to tiesa atzina, ka prasītāja ir veikusi darba pienākumus no viņas pieprasītajā apjomā, bet darba devēja nav akceptējusi prasītājas atrastās telpas, tādā veidā pieļaujot darbinieces dīkstāvi.

[3.3]Tiesa konstatēja, ka atbildētāja nav izpildījusi pienākumu izmaksāt prasītājai darba samaksu saskaņā ar darba līgumu un

kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu, tāpēc, pamatojoties uz Darba likuma 149.panta otro un trešo daļu, secināja, ka darba devējai jāsamaksā prasītājai darba samaksa un kompensācija par neizmantoto atvaļinājumu.

[4]Par minēto Rēzeknes tiesas 2014.gada 11.februāra spriedumu sabiedrība „ABC Projekts" iesniedza apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā, un lūdza pilnīgi noraidīt /pers. A/ prasību.

[4.1]Apelācijas sūdzībā norādīja, ka /pers. A/ vienīgais uzdevums bijis biroja filiālei piemērotu telpu atrašana Rēzeknē. Darba līgums ar viņu bijis formāls, jo /amats/ pienākumus prasītāja nekad nav veikusi. Lietā nav pierādījumu, ka prasītāja 9 mēnešus būtu veikusi jebkādas darbības biroja telpu meklēšanā, bet atbildētāja atteikusies pieņemt pretizpildījumu. Tāpat nav pierādījumu, ka prasītāja būtu veikusi citus darba pienākumus vai uzdevumus. Prasītāja pienākumu meklēt biroja telpas veikusi tikai 2013.gada maijā, par ko prasītājai samaksāta atlīdzība. Pēc 2013.gada maija mēneša prasītāja nav veikusi darba pienākumus un nav pildījusi darba devējas uzdevumus.

[4.2]Apelācijas sūdzības iesniedzēja norādīja, ka no Darba likuma 59.panta, 51.panta pirmās daļas normām un Senāta tiesu prakses apkopojuma „Tiesu prakse lietās par individuālajiem darba strīdiem" izriet, ka darba devējai nav jāmaksā atlīdzība par formālu darba attiecību pastāvēšanu, bet par konkrēta darba izpildi.

[4.3]Sabiedrība „ABC Projekts" vērsa uzmanību, ka saskaņā ar Darba likuma 74.panta otro daļu, par dīkstāvi, kas radusies darbinieka vainas dēļ, viņš atlīdzību nesaņem.

[5]Tiesas sēdē apelācijas sūdzības iesniedzējas sabiedrības „ABC Projekts" pārstāvis uzturēja apelācijas sūdzību saskaņā ar tās motīviem, neatzina /pers. A/ prasību un lūdza to pilnīgi noraidīt.

[5.1]Prasītāja/pers. A/ uzskatīja sūdzību par nepamatotu, uzturēja savu prasību pēc tajā norādītajiem motīviem un lūdza to pilnīgi apmierināt.

Motīvu daļa

[6]Atbildētāja sabiedrība „ABC projekts" kā darba devēja un prasītāja /pers. A/ kā darbiniece noslēdza darba līgumu, saskaņā ar kuru /pers. A/ stājas darbā pie darba devējas un darba devēja pieņem viņu darbā par /amats/, darbinieks uzsāk darbu ar 2013.gada 1.martu. Tas ir pierādīts ar rakstveidā noslēgto darba līgumu 2013.gada 1.martā.

[7]Atbildētājas arguments, ka darba līgums ir formāls un līdz ar to nav ņemams vērā, ir nepamatots. Likums neparedz iespēju noslēgt formālu darba līgumu, un formāla darba līguma pastāvēšana nav paredzēta likumā. Saskaņā ar Darba likuma 28.panta pirmās daļas noteikumiem darba līgums ir darba devēja un darbinieka savstarpējo darba tiesisko attiecību nodibinošs dokuments. Prasītāja neapstiprināja atbildētājas apgalvojumu, ka arī viņa noslēdza līgumu formāli vai fiktīvi. Tas, ka Rēzeknē nebija atbildētājas filiāles biroja un līdz ar to darbinieka darba vietas, neliecina par darba līguma formālo un vai fiktīvo raksturu, jo darba līguma 1.8.punktā bija noteikts, ka atsevišķu darbinieka pienākumu izpilde var būt arī ārpus darba vietas.

[7.1]Par to, ka noslēgtais līgums nebija formāls un prasītāja tika pieņemta darbā pie atbildētājas kā /amats/, liecina arī tas fakts, ka prasītāja piedalījās sabiedrības „ABC projekts" biedru kopsapulcē 2013.gada 7.martā k ā /amats/, kas ir pierādīts ar biedru kopsapulces Nr.3 protokolu (lietas 67.-68.lapa). Arī darba tiesiskās attiecības ar prasītāju atbildētāja izbeidza kā ar /amats/, kas ir pierādīts ar sabiedrības „ABC projekts" rīkojumu par /pers. A/ darba tiesisko attiecību izbeigšanu (lietas 13.lapa). Sabiedrība „ABC projekts" nav lūgusi atzīt darba līgumu par spēkā neesošu.

[7.2]Ir nepamatots atbildētājas arguments, ka noslēgtais darba līgums pēc būtības ir uzņēmuma līgums, tā kā vienīgais prasītājas uzdevums bija atrast telpas uzņēmuma filiālei Rēzeknē un par šo darbu izpildi atbildētāja apņēmās samaksāt atlīdzību. Tas neizriet no noslēgtā līguma satura un lietas apstākļiem. Līgumā nav norādīts, ka prasītāja pieņemta darbā telpu meklēšanai, viņai tika noteikta laika alga nevis atlīdzība par noteiktā darba izpildi. Līdz ar to noslēgtais līgums ir darba līgums nevis uzņēmuma līgums, jo atbilstoši Civillikuma 2179.panta otrās daļas noteikumiem, ja saistības mērķis ir nevis darbs vispār, bet kāds noteikts darba rezultāts, tad līgums par to nav uzskatāms par darba līgumu, bet par uzņēmumu. No elektroniskās sarakstes starp prasītāju un atbildētāju (lietas 69.-109.lapa) ir redzams, ka prasītāja ne tikai meklēja telpas, bet veica arī citu darbu (apzvanīja saimniecības ar piedāvājumu administrēt subsīdijas un noslēgt līgumus par pakalpojumu sniegšanu, pildīja atbildētājas uzdevumus uzņemt VCG (valsts cilts grāmatiņa) atbilstīgās govis un sniegt citus klientam nepieciešamos pakalpojumus). Atbildētājas apgalvojumu, ka atbildētāja apņēmās maksāt prasītājai atlīdzību tikai par telpas atrašanu un biroja iekārtošanu, atspēko arī tas fakts, ka, neskatoties uz to, ka šis uzdevums netika izpildīts, 2013.gada maijā atbildētāja samaksāja prasītājai 503,18 EUR (353,64 LVL) pirms nodokļu ieturēšanas, kas ir pierādīts ar valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras izziņu (lietas 7.lapa).

[8]No elektroniskās sarakstes starp prasītāju un atbildētāju (lietas 69.-109.lapa) ir redzams, ka 2013.gada martā, aprīlī, maijā, jūnijā un jūlijā prasītāja saņēma no atbildētājas uzdevumus apzvanīt zemnieku saimniecības ar piedāvājumu administrēt subsīdijas un noslēgt līgumus par pakalpojumu sniegšanu, atzīmēt tabulā saimnieka atbildi un atsūtīt tabulu; pārstāvēt sabiedrību „ABC projekts" izstādē „Pavasaris 2013" Rāmavā 2013.gada 5.aprīlī, kurā sabiedrība „ABC projekts" piedalījās ar savu stendu; uzņemt VCG (valsts cilts grāmatiņa) atbilstīgās govis un sniegt citus klientam nepieciešamos pakalpojumus saskaņā ar anketu; sūtīt protokolus par uzņemtajām VCG piena govīm, piedalīties Govju dienās un semināros, un prasītāja pildīja šos uzdevumus. Atbildētājas argumentu par to, ka šie uzdevumi bija sūtīti centralizēti un līdz ar to netika adresēti prasītājai, atspēko tas, ka šajā sarakstē kā adresāts norādīta arī prasītāja, un tieši viņai tika adresēti pateicības vārdi par izpildīto darbu (lietas 81., 88., 94.lapa). No šīs elektroniskās sarakstes redzams, ka vienādi uzdevumi tika uzdoti prasītājai un /pers. D/ (lietas 70, 82., 94. lapa), kura, kā tas redzams no 2013.gada 6.jūnija vēstules (lietas 106.lapa), bija sabiedrības „ABC projekts" Ziemeļvidzemes /amats/. Tiesa atzīst, ka ar iepriekšminētām ziņām ir atspēkoti atbildētājas apgalvojumi, ka prasītāja nav veikusi darba pienākumus, un ir pierādīts, ka prasītāja 2013.gada martā, aprīlī, maijā, jūnijā un jūlijā pildīja darba līgumā noteikto darbu. Līdz ar to atbildētājas atsauce uz judikatūru ir nepamatota, jo prasītāja veikusi darba pienākumus šajā laika periodā. Šādos apstākļos, pamatojoties uz Darba likuma 28.panta otrās daļas noteikumiem un 59.panta noteikumiem, tiesa atzīst, ka atbildētājai ir pienākums samaksāt prasītājai darba līgumā nolīgto darba samaksu par padarīto darbu.

[9]Lietā nav elektroniskās sarakstes starp prasītāju un atbildētāju 2013.gada augustā, septembrī, oktobrī, novembrī. Līdz ar to nav pierādījumu, ka atbildētāja devusi prasītājai uzdevumus un prasītāja pildījusi darba pienākumus 2013.gada augustā-novembrī. Pirmās instances tiesas sēdē 2014.gada 30.janvārī prasītāja paskaidroja, ka 2013.gada jūlijā viņa, lai varētu iekārtoties citā darbā, lūdza atbildētāju izbeigt darba līgumu, bet atbildētāja bija kategoriski pret, tomēr 2013.gada oktobrī prasītāja nosūtīja atbildētājai iesniegumu par atbrīvošanu no darba. Šos prasītājas paskaidrojumus apstiprina tas apstāklis, ka darba tiesiskās attiecības ar prasītāju tika izbeigtas no 2013.gada 25.novembra uz darbinieka uzteikuma pamata, kas ir pierādīts ar sabiedrības „ABC projekts" 2013.gada 22.oktobra rīkojumu (lietas 13.lapa).

[9.1]Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa konstatē, ka 2013.gada augustā, septembrī, oktobrī, novembrī atbildētāja nedeva prasītājai uzdevumus un tātad viņu nenodarbināja, jo atbilstoši darba līguma 3.1.1. punktam prasītājai bija pienākums kvalitatīvi un laikā izpildīt savā tiešā vadītāja, darba devēja dotos norādījumus un uzdevumus. Atbildētāja nepamatoja atsauci apelācijas sūdzībā uz Darba likuma 74.panta otrās daļas noteikumu, ka par dīkstāvi, kas radusies darbinieka vainas dēļ, viņš šo atlīdzību nesaņem, un nepierādīja, ka dīkstāve radusies prasītājas vainas dēļ. Turklāt prasītāja nebija ieinteresēta dīkstāvē, jo saskaņā ar darba līguma 3.1.3.punktu viņa apņēmās bez darba devēja rakstiskas piekrišanas līguma darbības laikā nenodarboties ar uzņēmējdarbību un nestrādāt algotu darbu citos uzņēmumos, organizācijās un iestādēs. Saskaņā ar Darba likuma 74.panta otrās daļas noteikumiem darbinieka saistība uzskatāma par izpildītu un darba devējam ir pienākums izmaksāt šā panta trešajā daļā noteikto atlīdzību arī tad, ja darba devējs darbinieku nenodarbina. Tā kā atbildētāja nenodarbināja prasītāju 2013.gada augustā, septembrī, oktobrī, novembrī, tiesa, pamatojoties uz Darba likuma 74.panta otrās daļas noteikumiem, atzīst, ka atbildētājai ir pienākums izmaksāt prasītājai atlīdzību arī par šo periodu. Pamatojoties uz Darba likuma 74.panta trešās daļas noteikumiem, ka, ja darbiniekam ir noteikta laika alga, šā panta otrajā daļā minētajā gadījumā viņam izmaksā noteikto darba samaksu, tiesa atzīst, ka arī par laika periodu no 2013.gada augusta līdz 2013.gada 15.novembrim atbildētājai ir pienākums izmaksāt prasītājai darba līgumā nolīgto darba samaksu.

[9.2]Atbildētājas atsauce uz judikatūru ir nepamatota, jo Augstākās tiesas Senāta tiesu prakses apkopojumā „Tiesu prakse lietās par individuālajiem darba strīdiem" izteikta atziņa, ka tiesības saņemt darba samaksu nerada noslēgtais līgums, bet līgumā noteiktā darba izpilde, attiecas uz gadījumiem, kad nav Darba likuma 73. un 74.pantā noteikto attaisnojošu iemeslu darba neveikšanai. Šajā gadījumā ir šāds Darba likuma 74.panta otrajā daļā noteiktais attaisnojošais iemesls-darbinieka nenodarbināšana.

[10]Atbildētājas sastādītos darba laika uzskaites sarakstus (lietas 17.-25.lapa) par to, ka prasītājai no 2013.gada marta līdz novembrim ir neattaisnoti darba laika kavējumi, un 2014.gada 27.jūnija aktu par prasītājas neierašanos darbā LPKS „ABC projekts" Rīgā, Republikas laukumā 2 no 2013.gada 17.jūlija līdz 2013.gada 15.novembrim tiesa neatzīst par pierādījumiem tam, ka prasītāja nav veikusi darba pienākumus no 2013.gada marta līdz 2013.gada 17.jūlijam un no 2013.gada 17.jūlija līdz 2013.gada 15.novembrim pieļāvusi dīkstāvi savas vainas dēļ. Darba līgumā nav noteikts, ka prasītājas darba vieta bija Rīgā, Republikas laukumā 2, kā arī nav ziņu, ka viņai būtu par to paziņots. Tā kā sabiedrībai „ABC projekts" nebija biroja telpas Latgalē, prasītāja no 2013.gada 1.marta līdz 2013.gada 17.jūlijam pildīja darba devējas uzdevumus mājās, izmantojot savu datoru, kā arī izbraucot pie klientiem, uz semināriem un citiem pasākumiem, un darba devēja ne tikai neizteica prasītājai aizrādījumus par neierašanos darba vietā Rīgā, Republikas laukumā 2 un nesodīja par darba kavējumiem, bet izteica pateicību par paveikto darbu, kas ir pierādīts ar elektronisko saraksti starp prasītāju un atbildētāju (lietas 69.-109.lapa). Šādi fakti liecina par to, ka prasītājas darba vieta nebija Rīgā, Republikas laukumā 2, un apstiprina prasītājas paskaidrojumus, ka ar atbildētāju bija mutiska vienošanās, ka viņa uzticētos darba pienākumus veiks mājās.

[11]Saskaņā ar darba līguma 2.2.punktu prasītājai tika nolīgta darba alga par pirmajiem trim mēnešiem 355,72 EUR mēnesī uz rokas, turpmāk 469,55 EUR mēnesī uz rokas. Līdz ar to saskaņā ar darba līgumā nolīgto darba samaksu prasītājai par laika periodu no 2013.gada 1.marta līdz 2013.gada 15.novembrim pienākas darba alga 3649,67 EUR (pēc nodokļu ieturēšanas). Tā kā prasītāja 2013.gada maijā saņēma no atbildētājas darba samaksu 284,57 EUR (pēc nodokļu ieturēšanas), tiesa piedzen no atbildētājas prasītājas labā darba algu 3365,10 EUR (pēc nodokļu ieturēšanas).

[12]Saskaņā ar Darba likuma 149.panta piekto daļu prasītājai ir tiesības uz naudas kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu. Kompensācijas apmērs par neizmantoto atvaļinājumu atbilstoši Darba likuma 73.panta noteikumiem ir vidējā izpeļņa par atvaļinājuma laiku. Prasītāja aprēķināja kompensāciju par atvaļinājumu, darba algu par 2013.gada martu 355,72 EUR, aprīli 355,72 EUR, maiju 355,72 EUR, jūniju 469,55 EUR, jūliju 469,55 EUR, augustu 469,55 EUR, dalot ar seši, kas atbilst Darba likuma 75.panta noteikumiem par vidējās izpeļņas aprēķināšanu. Pamatojoties uz Darba likuma 149.panta piekto daļu, tiesa apmierina prasītājas prasījumu par kompensācijas par neizmantoto atvaļinājumu 412,63 EUR (pēc nodokļu samaksas) piedziņu.

[13]Tātad tiesa piedzen no atbildētājas prasītājas labā darba algu 3365,10 EUR un kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu 412,63 EUR, kopā darba samaksu 3777,73 EUR. Šī summa neietver nodokļu maksājumus un ir pēc nodokļu samaksas (neto), jo darba līgumā prasītājas darba alga nolīgta pēc nodokļu samaksas (neto).

[13.1]Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedumā noteiktais pienākums atbildētājai samaksāt nodokļus un citas obligātās iemaksas no prasītājas darba samaksas, nav nepieciešams un nav pamatots. Izpildot spriedumu par darba samaksu darbiniekam, darba devējam rodas pienākums veikt arī attiecīgos nodokļu maksājumus. Šis pienākums noteikts likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 15.panta otrajā daļā un likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 21.panta otrajā daļā un pastāv arī bez tiesas spriedumā tieši izteikta norādījuma darba devējam. Tomēr, ievērojot to, ka prasījumi par darba samaksas piedziņu var būt dažādi formulēti-gan kā darba samaksa pirms nodokļu nomaksas (bruto), gan kā samaksa pēc nodokļu nomaksas (neto), tiesa spriedumā jautājumu par nodokļu nomaksu var precizēt un norādīt, vai piedzenamā summa ietver nodokļu maksājumus. Šāda atziņa izteikta Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 13.janvāra spriedumā lietā SKC-220. Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums ir pamatots.

[14]]Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.panta pirmās daļas noteikumiem, tā kā prasītāja bija atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas, tiesa piespriež no atbildētājas valsts ienākumus valsts nodevu 385,85 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus pirmās instances tiesā- 6,26 EUR, apelācijas instances tiesā- 7,75 EUR, kopā 14,01 EUR. Valsts nodevu tiesa aprēķina no prasības summas 3777,73 EUR saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „b" apakšpunkta noteikumiem.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432., 454., 189., 190., 195., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt pilnīgi /pers. A/, personas kods /personas kods/, prasību.

Piedzīt no lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības „ABC projekts" reģistrācijas Nr.44103036074, /pers. A/, personas kods /personas kods/, labā darba samaksu 3777,73 EUR (trīs tūkstoši septiņi simti septiņdesmit septiņi *euro* 73 centi) (pēc nodokļu samaksas).

Piedzīt no lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības „ABC projekts" reģistrācijas Nr.44103036074, valsts ienākumos valsts nodevu 385,85 EUR (trīs simti astoņdesmit pieci *euro* 85 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 14,01 EUR (četrpadsmit *euro* 1 cents).

Valsts nodeva ieskaitāma Valsts kases kontā LV55TREL1060190911200, maksājuma dokumentā norādot: saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC TRELLV22, lieta Nr. C26137413.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ieskaitāmi Tiesu administrācijas, reģistrācijas Nr.90001672316, kontā LV51TREL2190458019000, maksājuma dokumentā norādot: saņēmēja iestāde Valsts kase, kods- TRELLV22, maksājuma mērķis- 21499, lieta Nr. C26137413.

Noteikt lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvajai sabiedrībai „ABC projekts" termiņu labprātīgai sprieduma izpildei daļā par naudas summu piedziņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā tiesas izdevumu samaksu apliecinošie dokumenti jāiesniedz Latgales apgabaltiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Latgales apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese V.Sokolova

Tiesnese L.Mežale

Tiesnesis I.Stivriņš